

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 178062 21 Kž
Novi Travnik, 06.12.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmina Avdić, kao predsjednik vijeća, Zuhdije Ćosić i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivane Čorić-Žderić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog E.Đ. zbog krivičnog djela Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, radi donošenja odluke po žalbama optuženog E.Đ. izjavljenoj po njegovoj braniocu Admiru Hadžić advokatu iz Kaknja od 09.06.2021. godine i kantonalne tužiteljice u Travniku broj T06 0 KTŽ 0027542 21 od 09.06.2021. godine, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 178062 20 K od 11.05.2021. godine, nakon održane sjednice vijeća dana 06.12.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog E.Đ., a uvažavanjem žalbe kantonalne tužiteljice u Travniku u odluci o kazni, preinačuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 178062 20 K od 11.05.2021. godine, tako da se optuženi E.Đ. za krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 1.tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je tom presudom oglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 178062 20 K od 11.05.2021. godine, optuženi E.Đ. oglašen je krivim za krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično opisane u izreci te presude, za koje je uz primjenu člana 42., 43. i 49. KZ FBiH, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci. Istom presudom po članu 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), optuženi je obavezan da plati na ime troškova krivičnog postupka paušal sudu u iznosu od 50,00 (pedeset) KM u roku od 15 (petnaest) dana po pravomoćnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a po članu 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni H.V. s imovinskopravnim zahtjevom upućen je na parnicu.

Protiv te presude u zakonskom roku, su žalbe izjavili branilac optuženog i kantonalna tužiteljica u Travniku (u daljem dijelu: tužiteljica).

Branilac optuženog žalbom prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, s prijedlogom da se žalba uvaži pobijana presuda preinači i da se optuženi oslobodi od optužbe, u kojoj žalbi nije tražio da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Tužiteljica žalbom prvostepenu presudu pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako da se optuženom izrekne strožija kazna zatvora, u kojoj nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovori na izjavljene žalbe nisu podneseni.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. stav 8. ZKP FBiH, u odsustvu stranaka i branioca optuženog, jer u izjavljenim žalbama nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća, nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu čl. 321. ZKP FBiH, a i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branilac optuženog u žalbi ističe, da je prvostepeni sud umjesto neposrednog saslušanja svjedoka A.H. pročitao iskaz tog svjedoka iz istrage u smislu člana 288. ZKP FBiH, pa da je time povrijeđeno pravo na pravično suđenje optuženom.

Međutim, po ocjeni ovog suda, time što je u konkretnom slučaju, ovaj dokaz izveden na taj način i što je taj zapisnik o saslušanju tog svjedoka pročitao, a da svjedok A.H. nije neposredno saslušan na glavnom pretresu na prvostepenom sudu, prvostepeni sud nije počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, niti je povrijedio pravo na pravično suđenje. Ovo zbog toga što odredba člana 288. stav 2. ZKP FBiH, temeljem koje je prvostepeni sud pročitao navedeni iskaz spomenutog svjedoka na koju se prvostepeni sud pozvao u pobijanoj presudi (strana 4. prezadnji pasus) predstavlja izuzetak od odredbe stava 1., i omogućava, po odluci suda, samostalno korištenje iskaza iz istrage, ali samo ako su ispitane osobe umrle, duševno oboljele ili se ne mogu pronaći ili je njihov dolazak pred sud nemoguć ili znatno otežan iz važnih razloga ili ako bez zakonskih razloga neće da daju iskaz na glavnom pretresu, pri čemu se prvostepeni sud pozvao na jedan od ovih osnova i dao valjane razloge za svoju takvu odluku, koju takvim važnim razlozima, u konkretnom slučaju, cijeni i prihvata i ovaj sud, koje žalba prigovorima nije dovela u sumnju. Naime, prema stanju spisa konkretnog slučaja, glavni pretres u ovom predmetu je pred prvostepenim sudom već dva puta odgađan radi neposrednog saslušanja tog svjedoka i dva puta su izdavane naredbe za njegovo privođenje, ali te naredbe nisu mogle biti izvršene jer svjedok nije pronađen od strane pripadnika Sudske policije o čemu u spisu predmeta postoje i službene zabilješke pripadnika Sudske policije, pa je iz tog evidentno da je prvostepeni sud poduzima u konkretnom slučaju neophodne mjere za saslušanje tog svjedoka. Sem toga u konkretnom slučaju, pobijana presuda

se i ne temelji isključivo na tome dokazu, nego i drugim navedenim dokazima, koji su precizirano navedeni i analizirani u pobijanoj presudi.

Dakle, pobijanom presudom nisu počinjene navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koju se ukazuje žalbom branioca optuženog, to se i utvrđuje da je pobijana presuda, u tom pogledu, pravilna i zakonita, a žalbeni prigovori, po tom žalbenom osnovu, ocijenjeni su neosnovanim, zbog čega žalba u tom pravcu nije mogla biti prihvaćena.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe upućeni pravilnosti i potpunosti činjenične osnove pobijane presude, a analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je izvela iz te analize, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u osnovi žalbe branioca optuženog se konkretno ne navode potrebni razlozi za to nego se iznose dosta uopćene tvrdnje, da je zbog grubih povreda odredaba ZKP FBiH, došlo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Međutim, razmatrajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, u vezi sa prednjim prigovorima iz žalbe branioca optuženog, ovaj sud nalazi, da je prvostepeni sud na temelju činjenica i dokaza, na koje se pozvao u obrazloženju svoje presude (strana 4., 5., 6. i 7), izveo pravilan zaključak da je optuženi E.Đ., u svemu postupio na način opisan u izreci pobijane presude. Taj sud, u tom pravcu, iznio je uvjerljive razloge, zbog čega nije prihvatio paušalne prigovore i tvrdnje ovog optuženog, a zašto je prihvatio dokazanim da je ovaj optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti, koja utvrđenja prvostepenog suda bilo kojim od paušalno navedenih prigovora u tom pravcu, uopće nisu dovedeni u sumnju. Stoga ovaj sud zaključuje, da su sve odlučne činjenice ovog slučaja, od strane prvostepenog suda, pravilno utvrđene, pa tako i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca optuženog, kao što je ne primjenjivanje instituta *in dubio pro reo* (u sumnji u korist optuženog), pošto za prvostepeni sud nije postojala bilo kakva sumnja u pogledu odlučnih činjenica. Budući da ni žalba ne predlaže nikakve nove dokaze, to se u konkretnom slučaju, ne može ni govoriti o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Zbog toga je žalba branioca optuženog E.Đ. i po ovom žalbenom osnovu, ocijenjena neutemeljenom, koja kao takva i nije mogla biti prihvaćena.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona, žalba branioca optuženog ne navodi u tom pravcu nikakve posebne razloge, pa u vezi s tim žalbenim osnovom ovaj sud zaključuje da je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjen krivični zakon, kada je prvostepeni sud, radnje iz izreke pobijane presude, pravno okvalifikovao kao izvršenje krivičnog djela Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH, to ovaj sud utvrđuje da na štetu optuženog E.Đ., nije povrijeđen krivični zakon, na koju povredu, u smislu člana 321. ZKP FBiH, ovaj sud kao drugostepeni, pazi i po službenoj dužnosti.

Ispitujući prvostepenu presudu u odluci o krivičnopravnoj sankciji, koja je izrečena optuženom ovaj sud je uzeo u obzir i cijenio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, koje u smislu člana 49. KZ FBiH utiču da kazna bude manja ili veća pa je tako posebno cijenio okolnosti koje je istakla tužiteljica u svojoj žalbi. Po ocjeni ovog suda, žalba tužiteljice pravilno ukazuje da nije adekvatna težini počinjenog

konkretnog djela i krivici optuženog E.Đ., koji je istovrsni višestruki povratnik, te da se tako izrečenom kaznom ne mogu ostvariti ciljevi kažnjavanja. Pri tome žalba tužiteljice pravilno ukazuje da prvostepeni sud, nije dao adekvatan značaj otežavajućim okolnostima, a posebno činjenici ranije višestrukoj osuđivanosti zbog istovjetnog krivičnog djela. Zbog toga je ovaj sud tu žalbu tužiteljice uvažio pa je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine za koju smatra da je kao takva u konkretnom slučaju, adekvatna i primjerena prirodi i težini počinjenog krivičnog djela, njegovim štetnim posljedicama i okolnostima njegova izvršenja, te stepenu ispoljene krivnje ovog optuženog, te da će se jedino tako izrečenom kaznom zatvora, u odnosu na njega, može ostvariti kako opća, tako i posebna svrha kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH. Stoga je ovaj sud, uvažavanjem žalbe tužiteljice u tom pravcu kao osnovane, preinačio pobijanu presudu i odlučio kao u izreci ove presude.

Iz ovakve odluke drugostepenog suda u pogledu odluke o kazni, evidentno je da su neosnovani prigovori žalbe branioca optuženog E.Đ., koje u žalbi i ne konkretizuje.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe branioca zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, koju je prvostepeni sud utemeljio na odredbama člana 202. stav 1. ZKP FBiH, na koje se pozvao u pobijanoj presudi, a koje žalba branioca optuženog nikakvim konkretnim razlozima ne dovodi u sumnju.

Sa izloženog, a imajući u vidu i sve ostale prigovore izjavljenih žalbi, ovaj sud je po članu 329. stav 1. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić,s.r.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,s.r.